

РЕШЕНИЕ

№ 26805

гр. София, 02.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в
публично заседание на 23.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2885** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба от „Ди Ес Бус“ ЕООД- [населено място], представлявано от управителя Т. В. Б. чрез адв. Д. Т. срещу Ревизионен акт №Р-22221021006854-091-001/27.10.2025г., издаден от В. Г. П. - орган, възложил ревизията, и В. Г. К. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 38/14.01.2026г. на Директора на ОДОП-С., с който са установени задължения в резултат на непризнато право на данъчен кредит по ЗДДС в размер на 141 645.88 лв. ведно с лихва в размер на 79 131.28 лв. за данъчни периоди м. 09.2020г., м. 11.2020г., м. 12.2020г. и м. 03.2021г. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения РА, като издаден в нарушение на материалния закон и при съществени процесуални нарушения. Твърди, че органите по приходите не са изяснили всички обстоятелства от значение за установяване на публичните му задължения, което от своя страна е довело до погрешни фактически и правни изводи. Моли да бъде отменен като незаконосъобразен и необоснован обжалвания РА.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят, редовно призован, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Ответната страна Директорът на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221021006854-020-001/06.12.2021г., връчена на

09.12.2021г. по електронен път, изменена със Заповед №Р-22221021006854-020-002/08.03.2022г., издадени от В. Г. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., оправомощен със Заповед №З- ЦУ-3492/03.12.2021г. и №З-ЦУ-3287/08.11.2021г. на зам. изпълнителния директор на НАП във връзка със Заповед №РД-01-787/08.11.2021г. на и.д. директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „Ди Ес Бус“ ЕООД за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от 01.09.2020г. до 31.12.2020 г. и от 01.02.2021г. до 31.03.2021г.

Ревизионното производство е спряно със Заповед №Р-22221021006854-023- 001/ 17.03.2022 г., считано от 17.03.2022 г., съответно възобновено със Заповед №Р- 22221021006854-143-001/07.07.2025 г.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад /РД/ №Р-22221021006854-092-001 от 11.09.2025г. Дружеството не е упражнило правото си да подаде писмено възражение срещу него по реда на чл. 11 7. ал. 5 от ЗДДС.

Ревизията приключва е Ревизионен акт №Р-22221021006854-091-001/27.10.2025г., издаден от В. Г. П. - орган, възложил ревизията, и В. Г. К. - ръководител на ревизията, връчен на 03.11.2025г. по електронен път. Установени са допълнителни задължения за ДДС в размер на 141 645.88 лв. за данъчни периоди м. 09.2020г., м. 11.2020г., м. 12.2020г. и м. 03.2021г. и са начислени лихви в общ размер на 79 131.28 лв.

„Ди Ес Бус“ ЕООД извършва градски и междуградски превози на пътници. Притежава 118 превозни средства, основно автобуси, с които извършва дейността си като за целта разполага с Лиценз № 10084/2015 г. Има сключен договор №98/10.04.2020 г. с [община] за извършване на обществен превоз на пътници за срок от 5 години, главно в околностите на Н. и к.к. „Слънчев бряг“.

С цел събиране на доказателства, необходими за провеждането на ревизията са предприети процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от издадения РА.

На ревизираното дружество е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ от 06.01.2022г., с което са изискани търговски и счетоводни документи, както и доказателства, относими към получените доставки от „Алекс Агро 14“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. В отговор са представени документи и писмени обяснения, които са описани в констативната част на РД. Посетена е автобаза /сервиз и паркинг/, находяща се в местност Р.

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на „Алекс Агро 14“ ЕООД, документирана с Протокол от извършена насрещна проверка /ПИНП/ №П- 22221022035130-141-001/29.03.2022г.

С Протокол №Р-2222101006854-П.-001/02.03.2022г. са присъединени факти и обстоятелства, установени с РА № Р-22221021001222-091-001/01.11.2021г., издаден на „Ди Ес Бус“ ЕООД за извършена ревизия по ЗДДС, ведно със събраните доказателства. С посочения РА са определени задължения по ЗДДС в общ размер на 27 384.40 лв., произтичащи от непризнато право на приспадане на данъчен кредит за данъчен период м. 01.2021г., по фактури, издадени от „Алекс Агро 14“ ЕООД. РА № Р-22221021001222-091-001/01.11.2021г. е влязъл в сила след като с Решение № 1212/12.02.2025г. по адм.дело № 7970/2024г. по описа на ВАС е оставено в сила Решение № 8711/14.06.2024 г. по адм. д. № 2401/2022 г. по АССГ, с което е отхвърлена жалбата срещу него.

На основание чл. 47 от ДОПК е изпратено искане за извършване на действия от други контролни органи от 04.03.2022г. до СДВР отдел „Пътна полиция“, с което е изискана информация и история за регистрация на конкретно изброени в искането употребявани автобуси, на името на „Ди Ес

Бус“ ЕООД или с право на ползване от същото дружество. Получените данни са описани в РД и съобразени в мотивите на РА.

След анализ на събраните доказателства, органите по приходите са формирали извод, че на основание чл. 6 и чл. 9 във връзка с чл. 68. ал. 1 от ЗДДС за жалбоподателя не възниква право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 141 635.88 лв. по фактури, издадени от „Алекс Агро 14“ ЕООД и отразени от „Ди Ес Бус“ ЕООД в дневниците за покупки за данъчни периоди, както следва:

- за данъчен период м. 09.2020 г. ДДС в размер на 8 000 лв. по фактура №[ЕГН]/09.09.2020г. с предмет авансово плащане на четири градски автобуса, с данъчна основа в размер на 40 000 лв.;

- за данъчен период м. 11.2020 г. в общ размер на 3 552.68 лв., в т.ч. по фактура № [ЕГН]/25.09.2020 г. с предмет авансово плащане на градски автобус М. СМГ с данъчна основа в размер на 10 000 лв. и ДДС в размер на 2 000 лв., фактура №[ЕГН]/04.11.2020г. с предмет транспорт на два автобуса от П. до Р. с данъчна основа в размер на 5 163.39 лв. и ДДС в размер на 1032.68 лв., фактура №[ЕГН]/26.11.2020г. с предмет превоз на автобус от Германия до Р. с данъчна основа в размер на 2 600 лв. и ДДС в размер на 520 лв.;

- за данъчен период м. 12.2020г. в общ размер на 73 583.20 лв., в т.ч. по фактура №[ЕГН]/01.12.2020г. с предмет авансова вноска автобус М., шаси W. с данъчна основа в размер на 28 234лв. и ДДС в размер на 5 646.80 лв., фактура №[ЕГН]/14.12.2020г. с предмет употребяван автобус М., шаси W. с данъчна основа в размер на 11 293лв. и ДДС в размер на 22 587.20 лв. /приспаднал аванс по фактура №[ЕГН] - 28 234лв./, фактура №[ЕГН]/14.12.2020г. с предмет употребяван автобус М., шаси W. с данъчна основа в размер на 112 546 лв. и ДДС в размер на 22 509.20 лв. /приспаднал аванс по фактура №[ЕГН] - 28 234 лв./, фактура №[ЕГН]/14.12.2020 г. с предмет употребяван автобус М., шаси W. с данъчна основа в размер на 114 200 лв. и ДДС в размер 22 840 лв. /приспаднал аванс по фактура №[ЕГН] - 28 550 лв./;

- за данъчен период м. 03.2021г. в общ размер на 56 500 лв., в т.ч. по фактура №[ЕГН] /19.03.2021г. с предмет автобуси МАН А21, шаси W., МАН А21, шаси W., МАН А20, шаси W., МАН А21, шаси W., с данъчна основа в размер на 170 000лв. и ДДС в размер на 34 000лв.; фактура №[ЕГН]/22.03.2021г. с предмет автобус МАН L.'s Citi, шаси W., М. Евобус, шаси W. с данъчна основа в размер на 110 000лв. и ДДС в размер на 22 000лв.; фактура №[ЕГН]/23.03.2021г. с предмет микробус М. С. W. с данъчна основа в размер на 2 500лв. и ДДС в размер на 500 лв. /приспаднал аванс по фактура №[ЕГН] 07.01.2021г. и фактура №[ЕГН]/19.01.2021г. в общ размер на 80 000лв./ За същия период са налице следните корекции - по фактура №[ЕГН]/01.02.2021 г. с предмет окончателно плащане на три автобуса М. С. W. с данъчна основа в размер на 163 000 лв. и ДДС в размер на 32 600 лв., протокол №[ЕГН]/19.03.2021 г., сторно по протокол №2 /23.03.2021г. за микробус М. С. W. за погрешно издадена фактура; фактура №[ЕГН]/02.02.2021г. с предмет градски автобус МАН А20 GNG: М. Цигаро GNG. с данъчна основа в размер на 200 000 лв. и ДДС в размер на 40 000 лв., протокол №[ЕГН]/23.03.2021г., сторно по протокол №1/19.03.2021г. за погрешно издадена фактура.

От „Ди Ес Бус“ ЕООД са представени доказателства за извършени плащания по процесните фактури и осчетоводяването им в счетоводен регистър 503 „Разплащателна сметка в лева“. Като основание за издадените фактури са ангажирани договори за покупко-продажба на МПС, съгласно които „Алекс Агро 14“ ЕООД продава на ревизираното дружество пътни превозни средства.

При насрещната проверка на доставчика „Алекс Агро 14“ ЕООД е установено, дружеството е декларирало дейност „питейни заведения“. Представени са процесните фактури и договори за

покупко-продажба на МПС, аналитичен регистър на счетоводна сметка 401 „Доставчици“. За автобусите, обект на продажба към „Ди Ес Бус“ ЕООД е посочен преходен доставчик „Каломи“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за което са представени документи.

Ревизиращите са отбелязали, че договорите са без нотариална заверка на подписите, а в приложените приемо-предавателни протоколи за прехвърляне на автомобилите от „Каломи“ ЕООД на „Алекс Агро 14“ ЕООД не е посочено място на прехвърляне на стоките, кой предал и приел същите, как е окомплектовано предаването /документи, ключове на МПС, автопринадлежности/.

Органите по приходите са установили, че „Каломи“ ЕООД е декларирало дейност „ресторанти и заведения за бързо хранене“ с представляващ, управител и едноличен собственик Б. И. Й., считано от 10.12.2020г. до момента. Лицето е било назначавано при 4 работодателя на длъжности „нискоквалифицирани работници“, „работник строителство“, „сезонен работник“, „общ работник“, „работник поддръжка на пътища“. Констатирани са още, че в дневниците за покупки на „Каломи“ ЕООД за периодите от 01.12.2020г. до 30.06.2021г. са включени фактури, по които е претендирано право на приспадане на данъчен кредит, но същите не са били отразени в дневниците за продажби и СД по ЗДДС от издателите им.

Органите по приходите са обобщили, че в представените договори са описани автомобилите по марка, модел, номер на шаси, но липсва информация за регистрационен номер на МПС, респективно и свидетелство за регистрация на същото. Изтъкнали са, че договорите не са нотариално заверени. Не е удостоверено, че както преходния, така и прекия доставчик да са вносители на процесните МПС. Посочили са, че при внос на нов автомобил всяко физическо или юридическо лице е задължено да декларира в България придобиването, както и да бъдат приложени съответните доказателства, удостоверяващи извършения внос. В тази връзка и с оглед несъответствията в документите, представени в КАТ /фактури и договори/ е заключено, че липсват категорични доказателства, удостоверяващи придобиване на собствеността върху процесните автомобили, предмет на спорните фактури и използването им за дейността на „Ди Ес Бус“ ЕООД.

Относно фактура №000000004/04.11.2020 г. с предмет „транспорт на два автобуса от П. до Р. на 30.11.2020г. и фактура №000000005/26.11.2020г. с предмет „превоз на автобус от Германия до Р.“, издадени от „Алекс Агро 14“ ЕООД, ревизиращите са преценили, че доколкото липсват доказателства за лицата извършили услугите и данни за превозните средства, с които е извършен транспорта, не се доказва реално изпълнение на транспортната услуга от „Алекс Агро 14“ ЕООД, поради което на основание чл. 9 от ЗДДС във връзка с чл. 68, ал. 1 и чл. 69 от с.з. не е признато правото на данъчен кредит в размер на 1 552.68 лв. по двете фактури.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение № 38/14.01.2026г., с което е потвърден.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба от 27.01.2026г., подадена чрез ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е депозирана в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществуващото на правния спор:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосновааност на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Съдът, въз основа на приложените по делото доказателства, констатира, че обжалваният РА е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Обжалваният РА е постановен при спазване на материалния закон.

В конкретния случай ревизираното лице, както в хода на ревизионното производство, така и при предоставената му възможност за отправяне на възражение срещу РД, включително и с жалбата до настоящия решаващ орган, не е представило доказателства, оборващи констатациите на органите по приходите.

Реалността на доставките е основополагаща за законосъобразното възникване и упражняване на правото на данъчен кредит – чл. 6, ал. 1, във връзка с чл. 25, чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, тъй като получателят черпи права от доставката чрез претенцията му за приспадане на право на данъчен кредит, поради което и негово е задължението да притежава документи за реалното предаване на стоката, съответно за извършване на услугата.

За да се приеме, че е налице реална доставка, в конкретния случай на стока, е необходимо наличието на доказателства, които да установяват и да отговарят на твърдения от лицата механизъм на тяхното изпълнение. При доставките на стоки следва да се установи, че доставчикът е имал същите във фактическата си власт и ги е предал на жалбоподателя, включително като се установи къде са били стоките, къде са предадени, необходим ли е бил транспорт, кой го е извършил и съответно заплатил транспортните разходи.

Спорен се явява въпросът дали въобще е извършена доставката на автобуси и именно от процесния доставчик.

Преценени в съвкупност с установените в хода на ревизията обстоятелства, налагат извода, че правилно органите по приходите са констатирани, че от ревизираното лице не се доказва реално извършване на доставките от „Алекс Агро 14“ ЕООД.

Правилно е установено, че липсва доказан произход и реално прехвърляне на собственост на процесните автобуси. Не е доказано „Алекс Агро 14“ ЕООД да е разполагало с правото да прехвърли собствеността. Липсват валидни и непротиворечиви документи за придобиването им от предходни доставчици. Приложените договори за покупко-продажба са без нотариална заверка на подписите, каквото изискване е въведено с чл. 144. ал. 2 от ЗДвП за регистрирани МПС с технически характеристики като процесните автобуси. Това препятства настъпването на вещноправен ефект и е самостоятелно основание да се приеме, че реално прехвърлянето на собственост не е удостоверено.

При ревизията са констатирани множество противоречия и несъответствия в документите, разминавания между фактури, договори и документи, представени пред СДВР; различни автобуси, отразени от една страна в счетоводството и от друга в СДВР, както и във фактурите. Видно от представените договори, като индивидуализиращи белези на процесните автомобили са описани марка, модел, номер на шаси, но липсват информация за регистрационен номер на МПС, респективно и свидетелство за регистрация на същото. Не става ясно кой от

предходните доставчици на „Алекс Агро 14“ ЕООД е прекия вносител на тези МПС.

Също съмнение относно реалността на спорните доставки буди и обстоятелството, че приемо-предавателните протоколи към сключените договори са неоформени и то по отношение на съществени реквизити – не е посочено с какви документи (регистрационен талон, гражданска отговорност, Автокаска, брой ключове на МПС, автопринадлежности и др.), респективно без представени талони за регистрация на МПС. В този смисъл предвид липсата на доказателства за регистрацията на тези автомобили на територията на Република България, само на основание представените доказателства не прави ревизираното лице собственик на тези автомобили, респективно не доказва придобиване на собствеността върху същите. Също така в приемо-предавателните протоколи липсва място на предаване, както и индивидуализация на предаващия и приемащия. Налице са и случаи на предаване на автобус от доставчика, преди последния да го е придобил от предходния, както и автобуси, които не фигурират в счетоводните регистри на доставчика, но са фактурирани на жалбоподателя.

Конкретно по отношение на автобуси MAN модел А20 и А21 с рами W. B., W., W. и W. по фактури №[ЕГН]/09.09.2020 г. и №[ЕГН]/25.09.2020 г. за аванс и окончателно по фактура №[ЕГН]/19.03.2021г. е установено, че в договорите от 07.09.2020г. и от 20.02.2021г. не е налице нотариална заверка на подписите, каквото изискване е приложимо съгласно чл. 144, ал. 2 от ЗДвП предвид масата на автобусите. В последните, както и във фактурите липсват регистрационни номера, а в част от документите се съдържат несъответстващи данни. Също така е установено прехвърляне на МПС от „Алекс Агро 14“ ЕООД към жалбоподателя преди датата на придобиването им от сочения предходен доставчик „Каломи“ ЕООД, което фактически е невъзможно. Независимо от предоставените инвойси за произход на автобусите, в ИС VIES липсват данни за декларирани В. от чуждестранни доставчици. Налага се извод, че „Алекс Агро 14“ ЕООД не е доказало възможността да извърши доставките.

Относно автобуси MAN L. Coach R., в т.ч. с рама W. по фактури №[ЕГН]/01.12.2020г. и №[ЕГН]/14.12.2020г. са установени противоречия между представените фактури, договори и приемо-предавателни протоколи, както и разминавания с документите, представени пред СДВР, т.е. не е доказано реално предаване на конкретния автобус; с рама W. по фактури №[ЕГН]/01.12.2020г. и №[ЕГН]/14.12.2020г. е установено несъответствие между датите на придобиване от предходния доставчик и датите на предаване на жалбоподателя, което изключва реално извършване на доставка; с рама W. по фактури №[ЕГН]/01.12.2020г. и №[ЕГН]/14.12.2020 г. не са представени доказателства за произхода на автобуса, като същият не фигурира в счетоводните регистри на доставчика и не е регистриран в КАТ. Установената последваща „замяна“ с друг автобус, без надлежно

документирани и при съществена разлика в стойностите, обосновава извод за привидност на сделката и липса на реална доставка.

По отношение на автобуси MAN L. Citi и M. Евобус с рами W., W. по фактура № [ЕГН]/22.03.2021г. „Алекс Агро 14“ ЕООД не е доказало да е получател по В., независимо от представени инвойси. Установено е несъответствие между датите на предаване от предходния доставчик, респективно по В./ ППП от 11.12.2020г., като предхожда ППП от 14.12.2020г. Липсват данни за деклариране В. в ИС VIES, както и пълни и непротиворечиви документи за предаване и придобиване на собствеността, поради което са налице данни за документи с невярно съдържание.

По отношение на микробус М. С. /шаси W./ по фактури №[ЕГН]/07.01.2021г., № [ЕГН]/19.01.2021г., № [ЕГН]/01.02.2021г. и коригираща фактура №[ЕГН]/23.03.2021г. не се установява доказан произход на МПС и реално придобиване от доставчика. Липсват данни за деклариране В. от предходния доставчик. Не се доказва, че доставчикът е разполагал с посочения автобус към датата на фактуриране.

Относно автобуси с посочен произход от ЕС е установено, че липсват деклариране В. както от „Алекс Агро 14“ ЕООД, така и от „Каломи“ ЕООД. В тази връзка липсват данни в ИС VIES за доставки към тези дружества, а представените инвойси са с номинална стойност /500 евро/, което е икономически необосновано. Тези факти изключват възможността доставчикът да е бил реален получател и собственик на автобусите, поради което не може да се приеме, че същият е извършил реална облагаема доставка към „Ди Ес Бус“ ЕООД.

За автобус MAN L. R. R14 с рама W. доказателствата сочат, че същият не е регистриран в КАТ, липсват документи за придобиването от „Алекс Агро 14“ ЕООД и впоследствие е извършена подмяна на предмета на договора с друг. По фактурите за авансови плащания не е доказано последващо извършване на доставка в ревизионно производство, приключило с влезлия в сила РА №Р-22221021001222-091-001/01.11.2021г. Съгласно чл. 45, ал. 2 и чл. 37, ал. 5 от ДОПК тези доказателства имат пълна доказателствена сила и могат да бъдат използвани при процесната ревизия, доколкото касаят идентични доставчици, идентични стоки и сходни фактически твърдения, което е налице в конкретния случай. Поради това съгласно трайната практика на СЕС и ВАС, не възниква право на приспадане на данъчен кредит само въз основа на издаването на фактура и извършване на плащане. Д. кредит е материално право, което възниква единствено при наличие на реална, действително осъществена облагаема доставка.

По отношение на отказано правото на данъчен кредит по фактури №[ЕГН]/04.11.2020г. и №[ЕГН]/26.11.2020г. с предмет транспортни услуги, не са представени транспортни документи, идентификация на превозваните МПС и данни за извършителя на услугата. Липсват ЧМР, пътни листове, тахографски данни, разходни документи. Не е индивидуализиран превозваният автобус /датите

на товарене не съответстват на процесните доставки/, както и не са установени лица и превозни средства, извършили документирания транспорт. При липса на доказателства за реално извършена услуга по смисъла на чл. 9 от ЗДДС, не възниква право на данъчен кредит по чл. 68 и чл. 69 от с.з. В конкретния случай е доказано не само несъответствие и непълнота на документацията, а обективна невъзможност доставчикът да извърши процесните доставки, което изключва възникването на право на приспадане на данъчен кредит.

Доказателствената тежест в този процес пада върху ревизираното лице, което трябва с всички допустими от ДОПК доказателства и доказателствени средства да установи реалното осъществяване на фактурираните доставки. Последното не се справи с доказателствената си задача и не е установило наличието на реално извършени доставки по издадените му фактури.

В обобщение на горното съдът намира, че събраните от ревизиращите органи доказателства са правилно преценени и заключенията в акта не противоречат на цялостното съдържание на установените при ревизията факти и обстоятелства и събрани доказателства, поради което РА е правилен и законосъобразен в частта на установените задължения за ДДС в размер на 141 645.88 лв. и лихва в размер на 79 131.28 лв. за данъчни периоди м. 09.2020г., м. 11.2020г., м. 12.2020г. и м. 03.2021г., а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на съдебните разноски за юрисконсултско възнаграждение, каквото следва да бъде определено съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК в размер на 6892,57,14 евро /13 480,69 лв./ съобразно чл.7, ал.2, т.5 вр. с чл.8, ал.1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения /при материален интерес от 220 767.16 лева/.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата от „Ди Ес Бус“ ЕООД- [населено място], представлявано от управителя Т. В. Б. срещу Ревизионен акт №Р-22221021006854-091-001/27.10.2025г., потвърден с Решение № 38/14.01.2026г. на Директора на ОДОП-С., с който са установени задължения по ЗДДС в размер на 141 645.88 лв., ведно с лихва в размер на 79 131.28 лв.

ОСЪЖДА „Ди Ес Бус“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес]01, представлявано от управителя Т. В. Б. да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - [населено място] при ЦУ на НАП сумата от 6892,57,14 евро /13 480,69 лв./ съдебни разноски.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: